

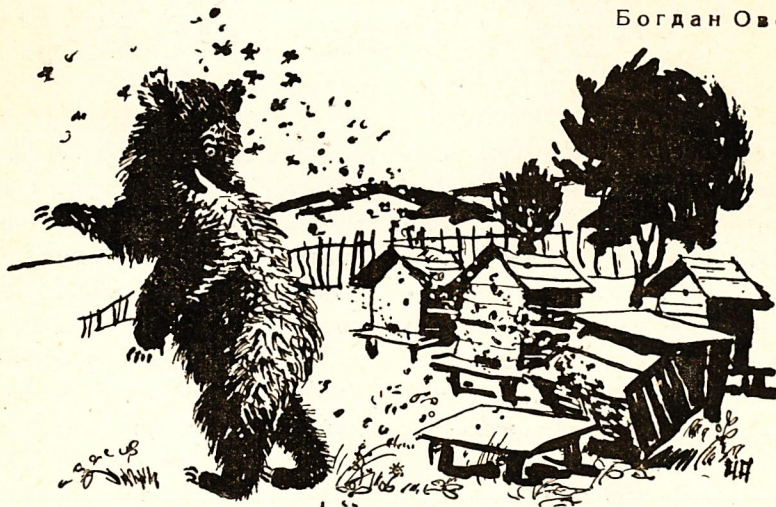
После много пъти на егрека
партизани слизаха за хляб,
винаги най-скъпи гости бяха,
и егрека като дом им бе.

Вълците прогониха далече,
знаете как лошо бе преди.
Хора—вълци няма тука вече,
тука има нови братски дни...

Дядо се усмихна и запуши,
бликна дим от едрата лула.
Свил се до коляното му слушам,
и поглъщам чудните слова.

Пей шуреца в бялото огнище,
чудно светят живите искри,
а от вѣн не се дочува нищо,
само сняг вали, вали, вали...

Богдан Овесянин

БАБА МЕЦА

Баба Меца се намери
тежки гости да покани:
Кумчо Вълчо от горица
и кумицата лисица.

Във неделя рано стана
и на работа се хвана.
Тънка баница разточи
и от винцето наточи.

После без да губи време,
мед отиде да си вземе,
но, не там—от магазина,
а направо от пчелина.

Ето я, пристига, мърка
и във кошерите бърка.
Но, какво, о Боже, стана
с нашта рошава Мечана!..

В миг пчелите пощуряха
и в атака налетяха.
Всяка жилото източиха
и към нея го насочиха.

Реве Меца и се брани
и да бяга веч се кани,
но додето да изтича
на решето заприлича.

Светломир Пенев